

Önképzőköri foglalkozás

2014. június 6. péntek, 16.00-17.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Bruegel, az alkimista? Ez foglalkoztat most bennünket, egyelőre alig hiszünk benne, bármennyire is ezt olvassuk-halljuk több helyütt. Hiszen az ellenkezője is igaz: Bruegel készítette a gúnyrajzot is a családját nyomorba döntő aranycsinálóról...

Németh Kati ma az *Ikarosz-mítosz* verzióit ismertette a csoporttal Ovidius és Apollodorosz nyomán, hogy jobban megérthessük az *Ikarosz bukása* című, Tolnay Károly részéről is rejtelmesnek tartott képet. A hős szárnyaszegetten beléhull a tengerbe, s „odafent semmi sem rándul össze, hogy legközelebbi jövőjét hírül adja... marad minden a maga értelmetlen, kideríthetetlen helyén” – mondanánk Franz Kafkával, mert aligha tudjuk másként magyarázni a németalföldi festő mítosz-megközelítését. Heroikus bukás helyett jeltelen letűnés: a paraszt, a pásztor, a halász, a holttest s a lenyugvó nap --- mind-mind a helyükön maradnak. Pont, amiképpen a festményen kívüli valóságban is.

Gyönyörű, acélködös, festői kép. A nagy hajót vitorláit a haldokló Ikarossal ellenkező irányba hajszojják, s a „fogoly” némán figyel az ágon, a lapos sziklán kard és erszény – szimbolikus jelek a rezzentelenül, némán működő világban. Talán valóban alkimista kép, Bruegel pedig korántsem „paraszt” mester, sőt éppen hogy vájtfulú meghallója az ezotérikus hangoknak.

Legközelebb folytatjuk a kép boncolgatását az attribúálás érveivel, a térsíkokkal és repousoir-építménnyel, de tovább is lépünk a Cézanne-párhuzam felé.